

sering fra regeringens side på de alternativer, der er til udlicitering.

Man bevægede sig på de områder lidt mere konkret end det, der er lagt op til i det meget rundt formulerede forslag til vedtagelse, vi skal stemme om lige om lidt. Vi havde klart foretrukket, at der var kommet mere konkrete formuleringer ind i vedtagelsen, men det skulle ikke være sådan. Derfor måtte vi nøjes med at få nogle mundtlige tilsagn her fra finansministeren.

Hvad angår spørgsmålet om uligheden i samfundet, er vi ikke enige i den beskrivelse, ministeren kom med af problemets årsag. Men vi er i høj grad tilfredse med, at regeringen anerkender, at der er et problem.

For så at være helt sikker på, hvordan vi skal forstå hinanden, vil jeg godt have et meget klokkeklart svar fra regeringen på spørgsmålet om, hvorvidt regeringen vil forpligte sig til sammen med venstrefløjen og andre, der vil være med, at modvirke ulighederne i samfundet ved i den kommende tid at gennemføre forbedringer til gavn for dem i samfundet, der har det dårligst.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er til Venstres ordfører: Jeg konstaterer bare, at valgmuligheder er der også inden for en kommunes grænse i dag, eller hvis kommuner aftaler det, uden at det kræver lovændringer; også når det drejer sig om at flytte børneinstitution, skole osv.

Det, der er interessant i denne sammenhæng, er, at Venstres ordfører tilkendegiver, at det kræver, at der er plads. Og det er jeg glad for. Så enkelt er det.

Omkring sygehusene: Det er fuldstændig korrekt, at Venstre vil ændre hele bevillingssystemet. Det kan være interessant at diskutere, synes jeg, men når det kommer til stykket, uanset om det er bevillinger, der følger aktiviteter, eller det gøres på den måde, som det gøres i dag, så bestemmes grænsen af: Hvor mange bevillinger gives der, hvor mange senge er der, og hvor mange læger er der? Der er ingen snuptagsløsninger; det kræver bevillinger.

Formanden:

Ønsker flere at udtale sig? (Ophold). Finansministeren.

Finansministeren (Pia Gjellerup):

Først skal jeg sige til, ja, en af Venstres ordførere, der er jo et par stykker at vælge imellem, men så kan jeg vælge at svare hr. Thor Pedersen på det

te med at styre de offentlige udgifter, hvor der blev sagt, at det var dog, jeg tror, formuleringen var utroligt, at man kunne mistro Venstre for ikke at kunne styre de offentlige udgifter.

Vi kunne så høre, hvad mistroen bygger på, for det er jo altså sagt af en regering, som har gjort sig skyldig i en række forhold, som hr. Jens Rohde opregnede, hvoraf nogle af dem i øvrigt var forkerte. Men lad det nu være. Det, der er budet, er, at Venstre har ikke præsteret noget alternativ. Venstre har ikke givet sine svar på, hvad man så vil gøre i stedet for det, regeringen altså ikke kan gøre. Jeg tager bare Venstre på ordet. Når Venstre tilslutter sig målene, men kritiserer regeringen for ikke at kunne nå dem, så ville det dog være rimeligt, at de, der kritiserer, så siger, hvordan de så vil nå målene.

Men det blev ikke besvaret, og det er en af grundene til, at man kan sige: Det er dog ikke så mærkeligt, at man kunne undre sig lidt over, om Venstre har svarene.

Jeg kan også sige, at når Venstre opererer med, om der er styr på de offentlige udgifter, eller om man nu selv har det, så kan man jo ikke andet end at se på: Hvad er det, Venstre har budt på i dette år af forslag her i salen, der har været stemt om, forslag, som vi har haft lejlighed til at kunne se på alle sammen i fuld offentlighed.

Der vil jeg sige, at vi dog har præsteret, at udgiftstrykket er faldet i denne regerings tid. Jeg kan sige, at forbrugstrykket, det offentlige forbrugstryk er faldet, og kommuneskatten er såmænd ikke steget så meget, som den gjorde i den tid, VK sad i regering.

Til hr. Frank Aaen kan jeg gøre det væsentligt kortere ved at sige, at svaret er ja i forhold til, at vi gerne vil forpligte os til at se på, hvilke forbedringer der ville være mulige i den kommende tid i forhold til de grupper, der har det dårligst.

Til hr. Erik Jacobsen om ordentlige betingelser for erhvervslivet: Ja, vi er jo optaget af at have et erhvervsliv, der har det godt. Men vi vil også gerne tage udgangspunkt i en virkelighed, der eksisterer. Der mener vi faktisk, at vi på mange, mange områder har haft gode rammebetingelser for erhvervslivet og for at udøve erhvervsdrift i Danmark.

Det kan altid blive bedre, alt kan blive bedre. Det er endeløst. Det er det også på det område. Men vi har faktisk konkurrencedygtige rammebetingelser, og det har vi i øvrigt fået syn for sagn for i dag, idet en international virksomhed